

Pasin Palstat - viikko 9

"OLEN TODISTUKSELLANI TAIVUTTANUT KÄÄNTYMÄÄN JUMALAN PUOLEEN JA USKOMAAN MEIDÄN HERRAAMME JEESUKSEEN." APT.20:13-38

Laivamatka Miletokseen

Paavalin viimeiset matkat jatkuvat, ja vaikka hän aavistaa joutuvansa kahleisiin, hän ei unohda hengellistä tehtävänsä. Voisimmeko me pitää Jumalan antamaa kutsumusta tärkeämpänä, kuin inhimilliset elämämme tilanteet? Masentuessamme ja lannistuessamme inhimillisten kärsimysten edessä, moni ihminen jäisi kuulematta evankeliumin armollista sanomaa. Samoin uskovat jäisi ilman rohkaisua, eikä oma uskommekaan saisi kasvaa ja vahvistua.

Apt.20:13-16. Menimme sitten laivaan ja purjehdimme kohti Assosta, jossa meidän oli määrä ottaa Paavali mukaamme;

näin hän oli päättänyt, koska halusi mennä sinne jalan. 14. Kun tapasimme toisemme Assoksessa, otimme hänet laivaan ja jatkoimme Mityleneen.

15. Lähdettyämme sieltä taas merelle tulimme seuraavana päivänä Kiossaaren kohdalle, sitä seuraavana olimme Samoksessa, ja päivää myöhemmin saavuimme Miletokseen. 16. Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, ettei häneltä kuluisi liiaksi aikaa Aasiassa. Hän piti kiirettä ehtiäkseen, mikäli mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.

Jäähyväispuhe Efesoksen seurakunnan vanhimmille

Paavali tahtoi johtaa ihmisiä syntisyyden tunnustamiseen, sydämen katumiseen ja Jumalan tahtoon myöntymiseen. Kun Hän kehotti ihmisiä uskomaan Jeesukseen, se merkitsi Jeesuksen tunnustamista Jumalan Pojaksi ja hänen sovitustyönsä voimaan luottamista. Tämä oli Paavalin julistama armon evankeliumi, joka on kantautunut näihin päiviin saakka.

Lukiessamme tämän päivän tekstiä, huomaamme, että ihmiset olivat kokonaisia inhimillisine tuntemuksineen - hengellisyydestään huolimatta. Tunteet ja kokemukset vaikuttivat käytökseen, mutta lopulta he kuitenkin ymmärsivät hengellisyyden ja Jumalan tahdon toteutumisen tärkeämmäksi.

Paavali tunsu ihmismielen ja maailman vihamielisyyden. Hän osasi varoittaa seurakuntaa julmuudesta, mitä sen keskelle nousi hänen lähtönsä jälkeen. Nuo sanat ovat varmasti kantaneet monen tilanteen yli ja auttaneet ymmärtämään, mistä todellisuudessa on kysymys. "Tuhanten juonten mestari" yrittää tuhota Jumalan valtakunnan voitokkaan työn.

Voimme nähdä lopuksi, miten Paavali oli pidetty mies seurakunnan ja uskovien kesellä. Lähdön aika nosti kyöneleet silmiin. Avoimesti he näyttivät, miten arvokkaita olivat olleet

Paavalin sanat ja tekemänsä evankeliumin työ heidän keskelään. Jäähyväisten jälkeen he olisivat omillaan, ja heidän tulisi perustaa uskonsa Jeesukseen Kristukseen, ei mihinkään ihmismielen oppeihin.

Apt.20:17-38. Miletoksesta Paavali lähetti sanan Efesokseen ja kutsui seurakunnan vanhimmat luokseen. 18. Kun nämä olivat tulleet, Paavali puhui heille: "Te tiedätte, millä tavoin minä kaiken aikaa, siitä päivästä alkaen jona tänne Aasiaan tulin, olen toiminut teidän keskuudessanne.

"Paavali oli tehnyt heidän parissaan työtä kokosydämisesti ja epäitsekästä, ja koko ajan hän oli korottanut Kristusta. Tämä on kolmas Paavalin pidempi puhe Apt:ssa. Se on jäähyväispuhe seurakunnalle, joka oli aivan erityisellä tavalla rakentunut hänen opetuksensa ansiosta. Saarna teki kuulijoihin voimakkaan vaikutuksen (jj. 37-38)." [Novum]

19. Olen palvellut Herraa nöyrin mielin, kyöneleet silmissä, kaikissa koettelemuksissa, joita juutalaiset juonillaan ovat minulle aiheuttaneet.

"Paavali ei milloinkaan palvellut itseään, eikä hänestä tullut koskaan ihmisten, ei myöskään oman aikansa orjaa. Hän palveli Ju-

malaa niissä ihmisissä, joiden parissa hän toimi ja teki sen kotosydämisesti juutalaisten voimakkaasta vastustuksesta huolimatta.” [Novum]

20. En ole vaiennut mistään sellaisesta, mikä on teille hyödyksi, vaan olen julistanut sanaa ja opettanut teitä sekä julkisesti että kodeissanne.

”Hän saattoi todeta, ettei hän ollut laiminlyönyt mitään osaa tehtävästään pelon tähden eikä voiton tai suosion toivossa. Hän oli julistanut ja opettanut sekä julkisesti synagoogassa, Tyrannuksen koulussa ja toreilla että yksityisesti kodeissa. Kolme sanaa jakeissa 20 ja 21 kertoo hänen työstään: ’julistaa (keryssä), opettaa (didaskō)’ ja ’todistaa (martyromai)’” [Novum]

21. Sekä juutalaisia että kreikkalaisia olen todistuksellani taituttanut kääntymään Jumalan puoleen ja uskomaan meidän Herraamme Jeesukseen.

”Hän oli kehottanut kaikkia kääntymään Jumalan puoleen ja uskomaan Kristukseen. Vaikka hän olikin juutalainen, hänestä tuli pakanain apostoli.” - ”Kääntymys Jumalan puoleen’ merkitsee syntisyiden tunnustamista, sydämen katumusta ja Jumalan tahtoon myöntymistä. ’Kristukseen uskomisen’ merkitsee hänen tunnustamistaan Jumalan Pojaksi ja hänen sovitustyönsä voimaan luottamista.” [Novum]

22. "Nyt on Pyhä Henki sitonut minut ja vie minua Jerusalemiin, enkä tiedä, mitä siellä on osakseni tuleva.

”Paavali halusi kaikessa osoittautua Kristuksen palvelijaksi ja tehdä kaiken kuuliaisena Pyhälle Hengelle. Nämä sanat todistavat täydellisestä alistumisesta Jumalan tahtoon.” [Novum]

23. Tämän vain tiedän: joka kaupungissa Pyhä Henki vakuuttaa, että minua odottavat kahleet ja ahdinko.

”Sama mieliala, joka oli vallannut Mestarin viimeisellä matkalla Jerusalemiin, valtasi nyt hänen opetuslapsensa (Luuk 18:31-34). Paavali oli jo uskoontulonsa yhteydessä saanut tietää, että hän joutuisi kärsimään paljon Herran palvelijana (9:16).” [Novum]

24. Eloon jäämiseni ei minulle kuitenkaan merkitse mitään sen rinnalla, että pääsen matkani päähän ja saatan loppuun Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa evankeliumia Jumalan armosta.

”Paavalille ei ollut tärkeintä saada elää vanhaksi. Hän piti paljon tärkeämpänä sitä, että hänen elämällään oli oikea sisältö (Fil 1:20-26).” [Novum]

25. "Nyt tiedän, että te ette enää näe minua, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen elänyt ja julistanut Jumalan valtakuntaa. 26. Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että jos joku teistä joutuu kadotukseen, syy ei ole minun:

”Hän ei väitä tehneensä kaikkea täydellisesti, mutta hän oli tehnyt heidän parissaan työtä niin, että hänellä oli puhdas omatunto.” [Novum]

27. minä olen avoimesti julistanut teille kaiken, mitä Jumalan pelastussuunnitelmaan kuuluu.

”Jes 9:5:ssa oleva messiaaninen ennustus nimittää Messiasta »Ihmeelliseksi neuvonantajaksi». Septuagintassa tämä kääntetään niin, että Messias on Suuren neuvoston enkeli eli sanansaattaja. Paavali julisti toisille täydellisenä sitä evankeliumia, jonka hän oli itse saanut ottaa vastaan. Hänen myöhemmin Efeson seurakunnalle kirjoittamansa kirje vahvistaa tämän. Hän ei ollut opettanut ainoastaan kristinuskon perustotuuksia, vaan kaiken, mitä he tarvitsivat voidakseen elää Jumalan tahdon mukaista elämää.” [Novum]

28. "Pitäkää huoli itsestänne ja koko laumasta, jonka kaitsijoiksi Pyhä Henki on teidät pannut; huolehtikaa seurakunnasta, jonka Herra omalla verellään on itselleen lunastanut. {Toisissa käsikirjoituksissa kohta on muodossa: "- - Jumalan seurakunnasta, jonka hän omalla verellään on itselleen lunastanut."}

”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa.” (2 Kor 5:19).

”Jeesus Kristus oli todellinen ihminen ja todellinen Jumala. Siksi voidaan sanoa, että seurakunta on ostettu Jumalan verellä. Sanoilla »vanhimmat» ja »kaitsijat» tarkoitetaan usein samaa seurakuntavirkkaa. Heidän palvelustehtäviinsä kuului julistaminen, Jumalan sanan opettaminen ja sielunhoito. He johtivat, mutta eivät hallinneet. Paimen ja lampaat on Raamatussa eniten käytetty vertauskuva puhuttaessa Jumalan seurakunnasta.” [Novum]

29. Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän joukkoonne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä.

”Siellä, missä on totuutta, vääryys tekee aina hyökkäyksiä. Efeson vanhinten oli käytävä alituista taistelua pitääkseen laumansa koossa. Seurakunta on aina vaarassa, eikä hengelliseen uneen ole koskaan aikaa.” [Novum]

30. Teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka julistavat totuudenvastaisia oppeja vetääkseen opetuslapset mukaansa.

”Vaara on aina suurin silloin, kun se uhkaa sisältä päin. Tässä puhutaan ihmisistä, jotka teeskentelevät olevansa paimenia, mutta ovatkin susia. He odottavat vain tilaisuuttaan ja haluavat houkuttella opetuslapset puolelleen. Laumaa hajottavien väärin opettajien pettämätön tuntomerkki on, että he haluavat sitoa opetuslapset itseensä. He yrittävät tehdä Herran opetuslapsista omia opetuslapsiaan.” [Novum]

31. Olkaa siis valveilla ja muistakaa, että minä kolmen vuoden ajan olen lakkaamatta, yötä päivää kyynelsilmin opastanut itse kutakin teistä.

"hän eli näiden ihmisten mukana ja huolehti heidän hengellisestä hyvinvoinnistaan. Hän oli kehottanut jokaista." [Novum]

32. "Jätän nyt teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, sen sanan, jossa on voima rakentaa teitä ja antaa perintöosa kaikkien pyhitettyjen joukossa.

"Hänen armonsa sana' tulee ja auttaa kaikissa tilanteissa, ulkopuolisista ja sisältä tulevista vihollisista huolimatta." [Novum]

33. Hopeaa tai kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään halunnut.

"Hän varoittaa ahneudesta ja käyttää taaskin itseään esimerkkinä. Efesosssa ja muuallakin hän oli tehnyt työtä käsillään. Hän ei milloinkaan ollut ollut taakaksi kenellekään." [Novum]

34. Te tiedätte itse, että minä näillä käsilläni olen hankkinut itselleni ja tovereilleni sen, mitä olemme tarvinneet.

"Tämä Paavalin muistutus ei koske kaikkia Herran palvelijoita. Hän todistaa toisaalla, ettei näin välttämättä tarvitse olla (1 Kor 9:14; Gal 6:6). Paavali elätti itsensä teltantekijänä. Hänen tulonsa olivat riittäneet hänen työtovereidensakin elantoon." [Novum]

35. Kaikin tavoin olen teille osoittanut, että näin, työtä tehden, tulee huolehtia vähäosaisista muistaen Herran Jeesuksen omat sanat: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.' "

"Antaessamme toimimme samoin kuin Jumala. On luvallista ottaa vastaan, mutta antaminen on arvokkaampaa. Näitä Jeesuksen sanoja ei ole evankeliumeissa. Kaikkea hänen lausumaansa ei tietenkään merkitty muistiin, ja Jeesuksen opetuslapset muistivat varmasti paljon hänen sanojaan ja ajatuksiaan, vaikka niitä ei kirjoitettu. Vrt. Joh 20:30; 21:25." [Novum]

36. Näin puhuttuaan Paavali polvistui ja rukoili yhdessä toisten kanssa.

"Heitä yhdistivät hyvin voimakkaat siteet. Jäähyyväishetken he käyttivät parhaalla mahdollisella tavalla, rukoilemiseen." [Novum]

37. Kaikki itkivät ja syleilivät ja suutelivat häntä.

"Jumalan lapset eivät milloinkaan muutu ylimaallisiksi olennoiksi, joita elämän tapahtumat eivät liikuta. He tuntevat myös surua ja tuskaa." [Novum]

38. Kaikkein suurinta tuskaa he tunsivat siitä, etteivät he, niin kuin Paavali oli sanonut, enää näkisi häntä. He saattoivat sitten hänet laivaan.

"Seurakunnan vanhimmat ja kaitsijat eivät voineet pidätellä Paavalia, eivätkä he yrittäneetkään, vaan saattoivat hänet laivaan." [Novum]

